

som Haandværker ligger der netop her den allerstørste Fare, som der kan være for Haandværkerne. Jeg tror ikke, at den højtærede Justitsminister i sin Funktions-tid vil udbytte dette System, som her ska-bes, men der kan være Fare for, at de, der komme efter ham, kunde gøre det; og der kunde jo ske den højtærede Justits-minister noget menneskeligt, eller i alt Fald noget ministerligt, saaledes at han blev afløst af andre, som maaske ikke saa saa nøje paa Tingene, og hvis man faar dette Princip fastslaaet, som her lig-ger, vil der ske dette, at saa kunde en Minister give til hvem af sine Venner, han vilde, et hvilket som helst af Statens Ar-bejder paa disse Vilkaar; og det vil sige, at Manden skal have Arbejdet, og saa skal han eventuelt udføre det til Priser, som bestemmes af Mænd, som Ministeren ud-vælger til at bestemme disse Priser. Man vil indse, at det er den farligste Vej for Udbydelse og Bortgivelse af Arbejder, der overhovedet kan tænkes, og jeg vil derfor meget bede om, at den højtærede Minister her vil give os Tilsagn om, at han vil være med til at gaa bort fra det System, som blev indført for nogle Aar siden af en tidligere Justitsminister, og lade Statens offentlige Arbejder, ogsaa dette, der er Tale om her, blive udbudte ved offentlig Licitation, som Skik og Brug har været i Danmark i tidligere Tid. Baade Staten og samtlige Landets Haand-værkere ville være bedst tjente dermed, og vi ville blive fri for en Kritik, som vil være vel begrundet, og som vil skabe ondt Blod i mangfoldige Forhold.

Jeg beder den højtærede Justitsmini-ster om, at han vil give Tilsagn om, at han vil følge disse Veje, for hvis Justits-ministeren vil gøre det, skal jeg være vil-lig til at tage Ændringsforslaget tilbage. Men hvis den højtærede Minister ikke vil det, ja saa er der ikke andet for, saa er det den sidste Udvej, vi have, ved Hjælp af vort Ændringsforslag at prøve, om vi kunne komme frem ad den saa naturlige Vej, som vi tidligere have været inde paa, ogsaa i dette Tilfælde. Jeg beklager, at vi ere komne dertil, at vi skulle staa og forhandle om dette Spørgsmaal, men det er nødvendigt, saaledes som Tingene ligge i dette Øjeblik, og hvis det altsaa ikke kan blive anderledes, hvis den højtærede Justitsminister ikke vil gaa ind paa at udbyde dette Arbejde ved offentlig Licitation, maa jeg meget anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag.

Ordføreren (Ejffersøe): Med Hensyn til Ændringsforslaget ønsker jeg at udtale, at det har saa vidt mig bekendt ikke været Praksis i Rigsdagen — og Mindretallet har ikke oplyst noget i saa Henseende — at foreskrive ved Lovforslag Fremgangsmaaden ved Iværksættelsen af et besluttet Arbejde, navnlig ikke, at det skal udbydes ved offentlig Licitation. Der foreligger som tidligere omtalt et Tilbud fra en Haandværker, og dette Tilbud — og det ønsker jeg netop at understrege — er bindende for ham, men ikke for Regeringen eller Rigsdagen. Fremkomsten af dette Tilbud og den foreliggende Situation er for øvrigt, saaledes som paavist tidligere af den højtærede Justitsminister, skabt af Mindretallet. I øvrigt har jeg den Tillid til den højtærede Minister, at han vil vide at finde den rigtige Maade til at gennemføre det omhandlede Foretagende, og jeg anbefaler derfor at stemme imod Ændringsforslaget.

J. Andersen: Den ærede Ordfører sagde, at det har ikke tidligere været Praksis her i Tinget at sætte Bestemmelser af denne Art ind i Lovforslagene, og deri har den ærede Ordfører ganske utvivlsomt Ret. Men der er indført en Praksis her i Landet, som den højtærede Justitsminister synes at ville følge, og som er af en saadan Beskaffenhed, at vi finde, det er nødvendigt i dette Tilfælde at sætte noget saadant ind. Jeg har erklæret paa egne og Medforslagsstilleres Vegne, at hvis den højtærede Justitsminister vil love at frafalde dette Princip i nærværende Tilfælde, ville vi tage Ændringsforslaget tilbage, netop ud fra den Betragtning, at det ikke tidligere har været Praksis at sætte noget saadant ind i Lovforslaget. Men hvis den højtærede Justitsminister ikke vil det, er der ikke andet for os at gøre end som en sidste Udvej at prøve ved Hjælp af dette Ændringsforslag at komme bort fra den uheldige Praksis, som en tidligere Justitsminister desværre har faaet indført her i Landet.

Hammerich: Jeg skal ganske kort henholde mig til mine Udtalelser i Gaar, hvor det Spørgsmaal, der her ligger for, ogsaa var fremme. I Henhold til mine Udtalelser da maa jeg indstændig fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Jeg udtalte, at som Regel vil man, Staten lige saa vel som private, ganske sikkert være tjent med at gaa til Licitationer, men at der kan være Tilfælde, hvor det kan være fuldkommen rigtigt at gaa uden om dem. Jeg skal ikke her udbrede mig over det samme, som